

מ"י 34317/04/15 - מדינת ישראל נגד אברהם אבירן עזריאל (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"י 34317-04-15 מדינת ישראל נ' עזריאל(עציר)

בפני כב' השופטת אורית ליפשיץ

המבקשת מדינת ישראל

ע"י ב"כ חוקר חיים ידי

נ ג ד

אברהם אבירן עזריאל (עציר) - בעצמו

החשוד

ע"י ב"כ עו"ד שאול דיוויס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב ל-5 ימים על פי הקבוע בסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "החוק").

על פי הנטען בבקשה, מיוחס למשיב חשד, כי ביום 20.4.15 בעת שהגיעו השוטרים לביתו של החשוד לצורך ביצוע חיפוש ע"פ צו חיפוש בשל חשד להחזקת סמים, סירב החשוד לפתוח את דלת הבית ואף גידף את השוטרים. בסופו של דבר פתח החשוד את דלת הבית, ולטענת המבקשת, איים על השוטרים כי השתמש כנגדם בכוח, דחף והכה אותם עד כדי כך, שהשוטרים נאלצו להשתלט עליו ולהפעיל כוח סביר.

כמו כן נטען בבקשה, כי שחרור המשיב יביא לשיבוש הליכי חקירה - ויסקן בטחונו של אדם, או את בטחון הציבור. במהלך הדיון הוצג לעיוני חומר חקירה עליו מתבססת הבקשה, ובכלל זה מידע חסוי שסומן בפרוטוקול מב/1, בו פורטו פעולות החקירה הנדרשות והמחייבות לכאורה מעצר המשיב עד לסיומן.

ב"כ המשיב טען כי במקרה דנן אין כל חשד באשר להחזקת הסמים, שכן בסופו של דבר לא נמצאו סמים בביתו של החשוד, באשר לחשדות בדבר תקיפת השוטרים - הרי שחשדות אלו נולדו ובאו לעולם רק לאחר שהמשיב התלונן כנגד השוטרים על תקיפתם, והראיה לכך הינה העובדה, כי המשיב הובא לבית החולים לצורך בדיקתו. כמו כן הפנה לכך, כי אין כל חשש לשיבוש הליכי חקירה, שכן כל פעולות החקירה הינן חקירות השוטרים אשר אין כל חשש לשיבושן. בנסיבות אלו, עתר לשחרור המשיב לחלופת מעצר אשר יש בה כדי לאיין את המסוכנות, ככל שמשקפת מהמשיב.

לאחר שבחנתי את הבקשה ובכלל זה את חומר החקירה והמידע החסוי שהובא לעיוני, שוכנעתי כי קיים חשד סביר שהמשיב עבר את העבירות המיוחסות לו בבקשה וכי מתקיימת עילת מעצר כנגדו בשל העובדה כי:

קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור והכל כקבוע בסעיף 13 (א) לחוק.

בפניי הופיעו הוריו של המשיב, הן אביו והן אמו. במקרה דנן, לאחר שעיינתי בתיק ובפעולות החקירה, ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים המיוחסים למשיב זה, קרי תקיפת שוטרים, אני סבורה, כי לאור חלופת המעצר שהוצגה לי בדמות אמו של החשוד, ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

פעולות החקירה אינן ניתנות לשיבוש, ומשכך, עילת המעצר היחידה העומדת על הפרק, הינה המסוכנות הנשקפת מהמשיב לאור החשדות המיוחסים לו ולאור עברו הפלילי.

לאחר ששמעתי את אמו של החשוד, והבאתי במסגרת שיקולי את היותה אם מגוננת, ומשכך, גם את נכונותה לעמוד בתנאים שיוצבו לה על מנת להותירו מחוץ למעצר, אני סבורה, שיש ביכולתה לפקח על המשיב ולאיין את המסוכנות.

בנסיבות אלו, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא בבית אמו, גב' ס ע, ת.ז., ברח' ... , עד ליום 25.4.15 בשעה 20:00, וזאת תחת פיקוחה המלא והמתמיד.
2. התייצבות לחקירה ע"פ דרישה ובתיאום עם אמו, בטלפון
3. התחייבות עצמית על סך של 15,000 ₪, וערבות צד ג' על סך של 10,000 ₪.
4. הפקדה במזומן על סך של 2,000 ₪.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ה, 21/04/2015 במעמד הנוכחים.

אורית ליפשיץ , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 2

בהתאם להלכה הפסוקה, בדרך כלל יש לאפשר לערכאת הערעור לבחון את ההחלטה ללא שינוי נסיבות.

בנסיבות אלה, אני מעכבת את ביצוע השחרור עד ליום 22.4.15 בשעה 12:00. אולם, על המבקשת להודיע למזכירות בית המשפט, לשירות בתי הסוהר ולסנגור עד היום בשעה 18:00 האם הוחלט על הגשת הערר, ואם לא תתקבל הודעה כאמור עד השעה הנ"ל, ניתן יהיה להורות על שחרור המשיב באותם תנאים עליהם הוריתי בהחלטה.

אין בכך כדי לעכב את הפקדת הערובות.

**ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ה,
21/04/2015 במעמד הנוכחים.
אורית ליפשיץ , שופטת**